

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2039**z dnia 13 listopada 2015 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych Republiki Południowej Afryki dotyczących kontrahentów centralnych z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, zasadnicze skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym kraju nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii.
- (3) Podstawą niniejszej decyzji jest ocena skutków rozwiązań prawnych i nadzorczych obowiązujących w Republice Południowej Afryki i ich adekwatności jako środka służącego ograniczeniu ryzyka, na które mogą być narażeni członkowie rozliczający lub systemy obrotu z siedzibą w Unii, w sposób uznany za równoważny ze skutkami wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (4) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby rozwiązania prawne i nadzorcze w państwie trzecim dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z przepisami tego rozporządzenia, muszą być spełnione trzy warunki.
- (5) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (6) Prawnne wiążące wymogi Republiki Południowej Afryki dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym kraju, obejmują ustawę o rynkach finansowych nr 19 z 2012 r. (dalej „ustawa FMA”). Sekretarz ds. usług w zakresie papierów wartościowych (dalej „Sekretarz”) dysponuje szerokimi uprawnieniami w zakresie nadzorowania i monitorowania izb rozliczeniowych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Republice Południowej Afryki („licencjonowane izby rozliczeniowe”) oraz prowadzenie dochodzeń w ich sprawie.
- (7) Ustawa FMA określa obowiązki i wymogi, które muszą spełniać izby rozliczeniowe. W szczególności na mocy ustawy FMA Sekretarz udziela zezwolenia na prowadzenie działalności jako licencjonowana izba rozliczeniowa, pod warunkiem że ubiegająca się o zezwolenie izba rozliczeniowa spełnia te wymogi i przyczynia się do realizacji celów określonych w ustawie FMA, w tym do ograniczania ryzyka systemowego i zapewnienia, aby południowoafrykańskie rynki finansowe były sprawiedliwe, skuteczne i przejrzyste. W celu zapewnienia, aby wymogi te zostały spełnione, Sekretarz może nałożyć warunki, jakie uzna za właściwe w momencie udzielania zezwolenia. Licencjonowane izby rozliczeniowe muszą prowadzić działalność w sposób uczciwy i przejrzysty oraz z należywym uwzględnieniem praw członków rozliczających i ich klientów. Ponadto zgodnie z ustawą FMA

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

licencjonowane izby rozliczeniowe muszą przestrzegać międzynarodowych standardów nadzorczych, w tym zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku⁽¹⁾ oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”).

- (8) Ustawa FMA upoważnia ministra finansów do ustanawiania przepisów w odniesieniu do wszelkich kwestii wymagających regulacji lub których regulacja jest dozwolona zgodnie z tą ustawą, lub jakichkolwiek innych kwestii niezbędnych do lepszego administrowania ustawą FMA i jej wdrażania. Ponadto na mocy ustawy FMA Sekretarz jest uprawniony do wydania wytycznych w sprawie stosowania i wykładni ustawy FMA i do podejmowania wszelkich działań, jakie uzna za niezbędne do prawidłowego wykonywania swoich funkcji lub obowiązków bądź też do wdrażania ustawy FMA.
- (9) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do licencjonowanych izb rozliczeniowych powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. pod względem poziomu ryzyka, na jakie narażeni są w związku z udziałem w licencjonowanych izbach rozliczeniowych członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić takie same skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (10) Rynek finansowy, na którym licencjonowane izby rozliczeniowe prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W szczególności w ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Republice Południowej Afryki stanowiła poniżej 1 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w licencjonowanych izbach rozliczeniowych wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (11) Można zatem uznać rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do licencjonowanych izb rozliczeniowych za równoważne w zakresie, w jakim są adekwatne do ograniczenia owego niższego poziomu ryzyka. Wymagające zapewnienia zgodności z PFMI zasady naczelnie odnoszące się do licencjonowanych izb rozliczeniowych ograniczają niższy poziom ryzyka w Republice Południowej Afryki oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (12) Komisja stwierdza zatem, że rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki gwarantują, że licencjonowane izby rozliczeniowe, które uzyskały zezwolenie w tym kraju, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (13) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym kraju muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór i egzekwowanie prawa w odniesieniu do tych CCP.
- (14) Sekretarz nadzoruje i egzekwuje przestrzeganie ustawy FMA. W szczególności Sekretarz co roku ocenia, czy licencjonowane izby rozliczeniowe przestrzegają ustawy FMA oraz swoich wewnętrznych przepisów i procedur, jak również wytycznych, instrukcji, warunków lub wymogów ustalanych przez Sekretarza na podstawie ustawy FMA. Sekretarz jest uprawniony do cofnięcia lub zawieszenia zezwolenia licencjonowanej izby rozliczeniowej, jeśli nie przestrzega ona, między innymi, ustawy FMA, wewnętrznych przepisów i procedur lub wytycznych, instrukcji, warunków lub wymogów ustalanych przez Sekretarza na podstawie ustawy FMA.
- (15) Sekretarz jest uprawniony do zwracania się do licencjonowanych izb rozliczeniowych o informacje lub dokumenty i do przeprowadzania kontroli na miejscu. Po przeprowadzeniu kontroli na miejscu Sekretarz może, między innymi, zwrócić się do licencjonowanej izby rozliczeniowej o podjęcie działań lub powstrzymanie się od nich w celu usunięcia nieprawidłowości. W przypadku nieprzedstawienia przez licencjonowaną izbę rozliczeniową informacji wymaganych na podstawie ustawy FMA Sekretarz może nałożyć na nią karę. Ponadto, aby zapewnić administrowanie ustawą FMA i jej wdrażanie, Sekretarz może wydać ogólne wytyczne lub wytyczne skierowane do konkretnego podmiotu.
- (16) Komisja stwierdza zatem, że rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym kraju przewidują skuteczny bieżący nadzór i egzekwowanie prawa.

(1) Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

- (17) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie na mocy systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (18) CCP posiadający zezwolenie w państwie trzecim, którego rozwiązania prawne i nadzorcze są równoważne z ramami regulacyjnymi Republiki Południowej Afryki oraz które w równoważny sposób regulują przeciwdziałanie praniu pieniędzy i zwalczanie finansowania terroryzmu, w którym to państwie CCP podlegają skutecznemu nadzorowi, mogą świadczyć usługi w Republice Południowej Afryki, jeżeli uzyskały zezwolenie Sekretarza. Na potrzeby udzielenia zezwolenia Sekretarz ocenia wnioski o zezwolenie, uwzględniając ramy regulacyjne państwa trzeciego, oraz może wziąć pod uwagę informacje dostarczone przez inny organ nadzoru, w tym organy nadzoru z państw trzecich. Ponadto Sekretarz może zwolnić CCP z państw trzecich z niektórych lub wszystkich wymogów określonych w ustawie FMA. Sekretarz może zawrzeć porozumienia o współpracy z organami regulacyjnymi lub organami nadzoru z państw trzecich w celu koordynowania bieżącego nadzoru i wymiany informacji dotyczących CCP z państw trzecich, posiadających zezwolenie w państwie trzecim, którego rozwiązania prawne i nadzorcze są równoważne z ramami regulacyjnymi Republiki Południowej Afryki i które podlegają skutecznemu nadzorowi w państwie trzecim, w którym uzyskały zezwolenie.
- (19) Struktura procedury uznawania systemu prawnego w Republice Południowej Afryki mająca zastosowanie do CCP z państw trzecich różni się od procedury określonej w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, należy jednak uznać, że zapewnia ona skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (20) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki dotyczące licencjonowanych izb rozliczeniowych spełniają warunki określone w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz że rozwiązania te są równoważne wymogom ustanowionym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany rozwiązań prawnych i nadzorczych Republiki Południowej Afryki dotyczących CCP oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (21) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w Republice Południowej Afryki nie powinien wykluczać możliwości dokonania przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji sprawia, że konieczne jest, by Komisja dokonała ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może doprowadzić do wycofania uznania równoważności.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Republiki Południowej Afryki obejmujące ustawę o rynkach finansowych i mające zastosowanie do licencjonowanych izb rozliczeniowych posiadających zezwolenie w tym kraju uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący